

Зона евра може да се распадне већ за 2 године. Такву прогнозу дао је утицајни међународни Центар економских и бизнис истраживања. Основни разлог је нежеља земаља зоне евра да спасавају неуспешне суседе. При томе о краху саме ЕУ нема речи, подвлаче аналитичари Центра.

Први кандидат за испадање је Грчка, која захтева напоре читаве зоне евра. При томе је направљен својеврсни зачарани круг: финансијска помоћ Атини издваја се под условом строге буџетске штедње и повећања пореза, а то са своје стране паралише економски раст. Излаз је један – Грци ће једноставно престати да се боре и изаћи ће из Уније, појаснио је у ексклузивном интервјуу за Глас Русије старији аналитичар Центра Тим Оленбург.

- Грчка ће бити приморана да напусти зону евра, пошто не може да попуни своје финансије. Дуг Грчке стално расте због пружања нових зајмова. Како би се стабилизовала ситуација, потребна је врло ниска каматна стопа, треба да се повећају порези. Истовремено економија мора стално да напредује. Мислимо да је реално смањити трошкове тако да се Грчка поново подигне. Али не мислимо да ће бирачко тело пожелети да учествује у спасавању земље, пошто ће то трајати превише дуго.

Експерти Центра економских и бизнис истраживања указују да је придруживање Грчке зони евра било од почетка лоша одлука. Подсећам, учесник валутног удружења треба да одговара строгим параметрима, такозваним махстрихсим критеријумима. Основни међу њима су да дефицит државног буџета не треба да премашује 3% од унутрашњег бруто производа, а висина инфлације – 1,5% од просечног показатеља. Грчку су

примили у зону Евра 2001. године, а на проблеме показатеља су очигледно решили да зажмуре, подвлачи Тим Оленбург.

Изназ Грчке и потенцијално Португалије не значи распад читаве зоне евра. Њена основа ће се очувати на рачун земаља са најстабилнијом економијом. И тим пре такав сценарио не подразумева крах евра.

- Када говоримо о крају зоне евра, подразумевамо да ће Грчка иступити из ње, али немамо у виду крај евра као валуте. Француска, Немачка чине скоро половину економије зоне евра и самим тим битно подржавају валуту. Осим њих постоје и друге јаке економије, које не треба да излазе из Уније. Ми не мислимо да је зони евра крај, мислимо да ће временом две-три земље морати да иступе из ње.

Са прогнозама Центра слаже се и Сергеј Силвестров, заменик директора Института за економију РАН. Експерт подвлачи да ће криза зоне евра бити провера издржљивости између старе Европе и нових чланова из бившег соцлагера.

- Ризик заиста постоји. Али у сваком случају језгро зоне евра ће се очувати. Стабилност ће зависити не само од односа између Француске и Немачке, ове две снажне економије, већ и од односа са англосаксонским блоком. То је повезујућа снага која ће одредити сценарио развоја зоне евра. Евроатлантски савез неће јој допустити да се распадне. Резерве за то постоје. Али у перспективи, прелазак на аскетску форму егзистенције изазваће велике грађанске протесте. Мислим да до 2013. године неће доћи до распада, али могућа је стагнација и кочење процеса интеграције држава Централне и Источне Европе, које су већ ступиле у зону евра.

(Глас Русије)